

ὧν τῆς Θράκης. Тия тѣй нарѣчени Тракийски Милеони сж, съгласно Иречекъ (Пжт. II, 701—702), денешнитѣ Мѣнастирски врѣхове надѣ Каваклий¹⁾. Отѣ тукъ става явно, че Сливенско още при Тербела е влизало въ бѣлгарскитѣ владѣния.

Тѣкмо въ междуцарствието слѣдѣ Тербеловия приемникъ, на византийския прѣстолъ се качва Константинъ Копронимъ, единъ отѣ рѣдкитѣ по способностъ византийски импоратори. Баща му Леонъ Исаврина билъ бѣденъ Сириецъ. Съ първоначално име Кононъ, той, заедно съ баща си, отѣ Сирия се заселва въ Месемврия, дѣто сж тѣргували съ говеда.

При Телецъ, часть отѣ Славянитѣ въ България отказватъ да му се подчинятъ и повече отѣ 200,000 се прѣселватъ въ Витиния. Обаче други 20,000 Славяни сж участвували съ него при фаталния бой край Анхиало, юний, сжщата година. Че тия Славяни не сж били отѣ сѣвероизточна България, както е възможно за първитѣ, а отѣ подбалканската Тракия, въ нашия случай източната, се види отѣ Никифора и Теофана: ἐκ προσπαράκεινόνων ἐθνῶν (отѣ съсѣднитѣ народи). Константинъ използува анархистичното положение на бѣлгаритѣ и въ 765 г. се оправя повторно срѣщу тѣхъ, и слѣдъ като нагазва Тунджа, стига до бѣлгарскитѣ проходи, които не били защитени²⁾. Приписванитѣ успѣхи на тоя походъ сж прѣувеличени. Фактътъ, че Констан-

¹⁾ Както ще се види за XIV-я вѣкъ тѣ сж се наричали **Парорие** или „Поустыни Паросцѣй“, отѣ грѣцкото *παρορία* = граница. Ср. Месомилонъ съ сжщото значение. Иречекъ. пжт. II. 700. Еркесия (на тур. = прокопъ) ще датира вѣроятно още отѣ 796 г., още повече че минава край с. Якеклий (старото Девелгусъ или главенъ градъ на придобитата отѣ Тербела областъ Загора), а отѣ тукъ, на югъ отѣ Карнобадъ и Ямболъ, закривява югозападно край Монастирскитѣ врѣхове. Тѣй извоюванитѣ бѣлгарски граници прѣзъ 716 г. съвпадатъ съ Еркесията. Върху сжщитѣ тѣхъ е напиралъ и Крумъ прѣзъ 812 г.

²⁾ Τοῦνζας у Теофана, а Τοῦμτζας въ Кердина. Zitas е погрѣшно въ Hist. Mise. (Ср. Muratori t. I, pt. 1, p. 160). Това е Тунджа, а не Тича или друго мѣсто въ „центра на България“. Възможно е, той да я е миналъ близо при Ямболъ, дѣто тя е била въ бѣлгарскитѣ владѣния, съгласно границитѣ ни отѣ 716 г.